

Майя ЛЮК,
Мейгіл ФАВЛЕР

Мейгіл Фавлер.
Київ. Мистецький Арсенал.

РОЗБУДОВУЮЧИ МІЖНАРОДНІ ТЕАТРОЗНАВЧІ МОСТИ

Третього жовтня цього року на факультеті культури і мистецтв у рамках науково-методичного семінару кафедри театрознавства та акторської майстерності відбулася лекція-презентація “Від Березолю до ПрикВО – про нові підходи до дослідження та викладання історії театру в Радянській Україні” Мейгіл Фавлер, відомої американської дослідниці історії радянського українського театру. Мейгіл Фавлер – доцентка історичного факультету в університеті Стетсон (Флорида, США). Здобувши магістерський рівень з акторської майстерності у Національній Театральній Консерваторії, Мейгіл обрала далі шлях науковця та захистила докторську дисертацію в Університеті м. Принстон, постдокторські програми завершила в університетах Гарварду й Торонта. У її науковому доробку – монографія “Beau Monde on Empire’s Edge. State and Stage in Soviet Union” (University of Toronto Press, 2017), присвячена аналізу життя й долі мистецьких, зокрема театральних, еліт у радянську добу. М. Фавлер також авторка чисельних статей про Леся Курбаса, єврейський театр, кіно, культуру та ін.

Мейгіл Фавлер прибула до нашого міста й Університету у вересні цього року за програмою Стипендії Фулбрайта. Вона вільно володіє українською мовою, яку вивчила спеціально для наукової роботи й спілкування з колегами з України. По закінченні лекції-презентації, яку відкрив декан факультету культури і мистецтв Р. Крохмальний і яка зібрала студентів-театрознавців, викладачів, а також слухачів літніх семінарів, які провадила дослідниця в Україні попередньо, гостя відповіла на кілька запитань.

Майя Люк: Мейгіл, надзвичайно вдячні Вам за те, що знайшли час і прийшли до нас, наших студентів із цікавою і методологічно важливою для нас лекцією. Але насамперед Ваша мета – дослідницька. Над чим працюєте цього разу?

Мейгіл Фавлер: Дякую. У Львові я виконую два завдання. Перше – справді дослідницьке, оскільки – пишу книгу-монографію про історію театру ПрикВО (радянський театр Прикарпатського військового округу). Як професорка зі Штатів, де ніколи не було такої масштабної інфраструктури для розваги-освіти-пропаганди військових, мені цікаво (сподіваюсь, не тільки мені!) вивчити й проаналізувати це явище. Саме через цю установу, її людей, її п’еси та аудиторію прагну простежити, як змінювалась роль публіки, держави і театру у повоєнному Радянському союзі – а відтак і в сьогodнішній Україні, що перебуває у стані війни. Хочу знайти відповіді на ніби просте запитання: які історії ми розповідаємо про війну?

Друга складова мого плану перебування тут – це викладання, робота зі студентами. Я співпрацюю з дослідниками у Центрі міської історії, які розробляли віртуальні прогулянки на сайті “Інтерактивний Львів”. Ми хочемо зі студентами-театрознавцями створити таку віртуальну прогулянку повоєнним театральним Львовом. Через цей проєкт хочемо обговорити роль радянського минулого у нашому сьогodенні, зрозуміти, як робити історію театру цікавою для ширшої публіки (ця прогулянка буде у відкритому доступі на сайті Центру міської історії), як працювати з різними джерелами (усні історії, візуальні матеріали, архівні документи) та реконструювати на підставі цих джерел цікаву історію.

М. І.: Ваші враження від першої зустрічі зі студентами, університетським середовищем?

М. Ф.: Враження? Та, взагалі, супер – я була подивована, скільки студентів прийшло, які вони були зацікавлені, активні! Я викладаю вдома на історичному факультеті, де, на жаль, мало студентів зацікавлених театром. Тому рада бути на кафедрі театрознавства та акторської майстерності, де не потрібно пояснювати, чому театр такий важливий. Давно знайома із Вами, але щойно познайомилася із Романом Лаврентієм, мала приємність спілкуватися із завідувачем кафедри, професором Богданом Козаком. Коли я поглянула на ваших студентів, подумалось: наскільки університетські студенти схожі у всьому світі! Думаю, ми з ними знайдемо спільну мову, хоча я викладаю в маленькому університеті в штаті Флорида, а вони навчаються у найдавнішому університеті на території України.

М. І.: Отже, ідея подальшої співпраці поміж нашими закладами – на часі?

М. Ф.: Стипендія Фулбрайта має на меті посилення зв'язків поміж дослідниками в Штатах та дослідниками і студентами тут. Звісно, хочу продовжувати у майбутньому співпрацю з викладачами на кафедрі. Буде це виставка, конференція, проект, збудований на цифрових технологіях – побачимо, придумуємо. Я працювала протягом останніх років у літніх школах тут, в Україні, і перебуваю в контакті з багатьма

студентами, листуюся, консультую. Цікаво було б, наприклад, щоб мої студенти зі Стетсона могли поспілкуватися з Вашими студентами через скайп-конференцію. Як стипендія Фулбрайта, сподіваюсь на створення та зміцнення зв'язків, на те, що стану частиною спільноти Університету на цей рік – і не тільки.

Першодрук: "Каменяр", 2019. № 3 (жовтень). С.8.

Лекція-презентація Мейгел Фавлер у стінах факультету культури і мистецтв ЛНУ імені Івана Франка. 3 жовтня 2019 р.

